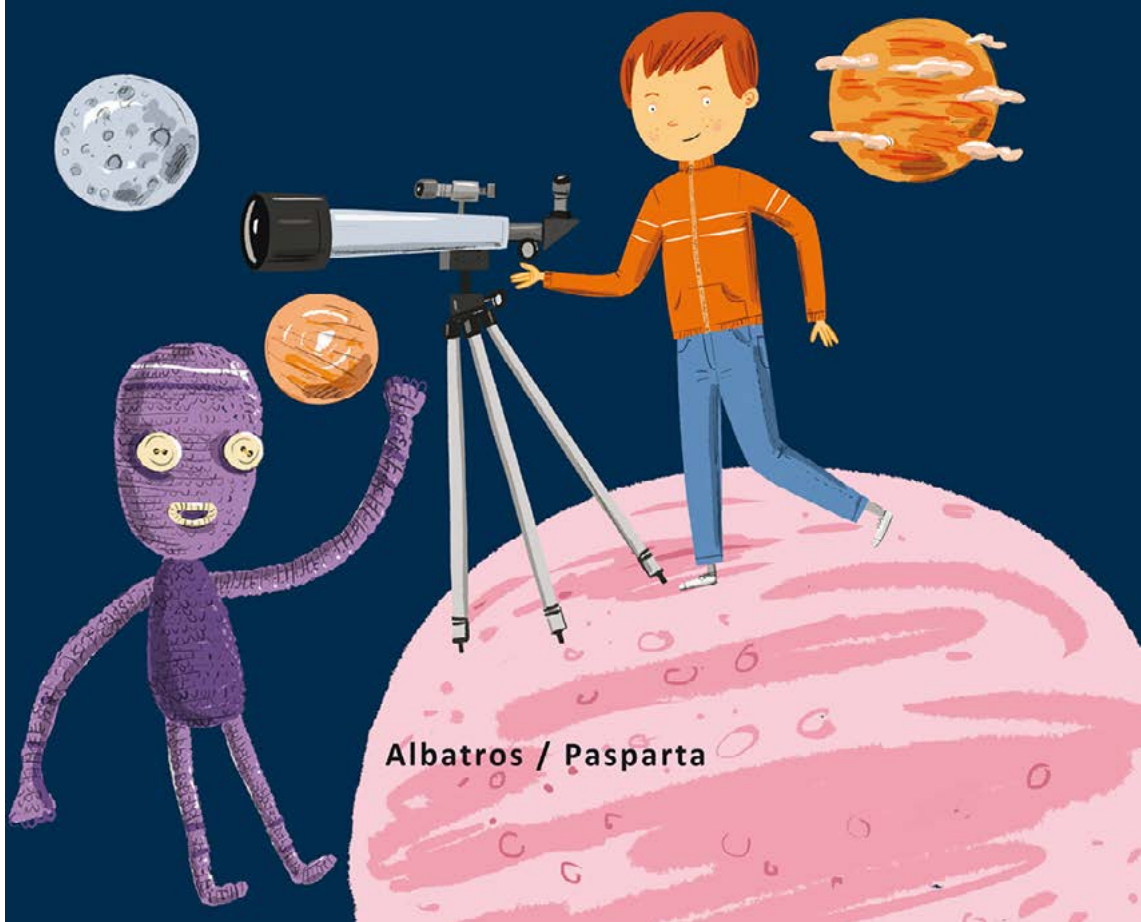

Petra Štarková

Lukáš a profesor Neptun

Ilustroval Milan Starý

Albatros / Pasparta

Lukáš a profesor Neptun

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Petra Štarková
Lukáš a profesor Neptun – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Lukáš a profesor Neptun

Petra Štarková

Ilustroval Milan Starý

Albatros

Pasparta

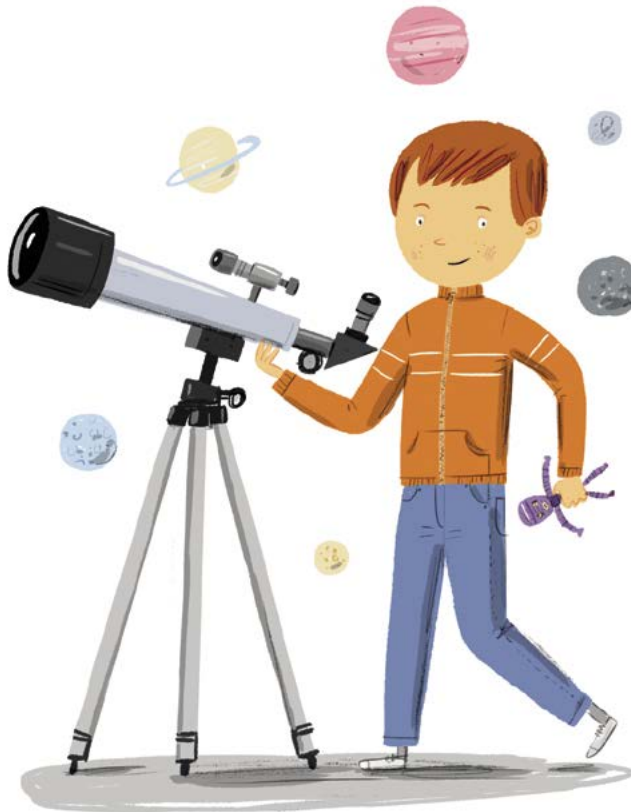
Obsah

Kapitola první	7
Kapitola druhá	9
Kapitola třetí	11
Kapitola čtvrtá	13
Kapitola pátá	19
Kapitola šestá	24
Kapitola sedmá	28
Kapitola osmá	32
Kapitola devátá	36
Kapitola desátá	41
Kapitola jedenáctá	48
Kapitola dvanáctá	52
Kapitola třináctá	54
Kapitola čtrnáctá	58
Kapitola patnáctá	61
Doslov	67

Petra Štarková

Lukáš a profesor Neptun

Ilustroval Milan Starý

Kapitola první

Jmenuju se Lukáš a můj největší koníček je astronomie. To znamená, že mě zajímá všechno, co se týká hvězd. Umím nazpaměť jména všech souhvězdí a to nejcennější, co mám, je sbírka dalekohledů. A taky tablet s aplikací, která ukazuje hvězdnou oblohu i ve dne. Můžete se vsadit, že dokážu najít jakékoliv souhvězdí do třiceti vteřin.

Nejradši mám, když je venku tma a já se s mámou a tátou koukám na noční oblohu. Zkoušeli jste to někdy? Jestli ne, poradím vám, jak na to: Počkejte, až se setmí, a zhasněte světla v celém bytě. Taky je dobré vypnout všechny přístroje s kontrolními světýlky, jako třeba televizi, budík nebo počítač, ale to nesmíte udělat dřív, než se domluvíte s rodiči. Jinak se budou zlobit, to mám dobře vyzkoušeno. Hlavně když jim vypnete televizi, na které zrovna sledují nějaký film. Pak vysvětlíte dospělým, že když teď otevíráte okno, tak to není proto, že byste z něj chtěli skočit ven na ulici, a že si dáte dobrý pozor, abyste nevypadli, když budete pozorovat hvězdy. No, a můžeme začít s astronomií. Něco vám o ní povím, ale nejdřív vám budu vyprávět o sobě.

Jsem Lukáš. Jednou o mně jeden pán poznamenal, že snad patřím na jinou planetu, a tak jsem si řekl, že to možná bude pravda. Tehdy jsem byl menší, bylo mi šest let a dvacet tři dnů. Od té doby tak napůl věřím tomu, že skutečně pocházím z Marsu, Venuše nebo Neptunu. A možná z nějaké vzdálenější planetky, kterou můžete vidět na obloze jako hvězdu. Ale to musím teprve zjistit. Proto jsem se začal o hvězdy zajímat. Protože jestli skutečně jsem mimozemšťan, chci najít svůj domov. Nejdřív jsem na to byl sám, ale potom se objevil profesor Neptun.

Staré pověsti říkají, že mi ho uháčkovala babička z fialové vlny. Jenže já vím, že tady na zeměkouli přistál v malé raketě, které buď došlo palivo, nebo se rozbila. Profesorovi se naštěstí nic nestalo, jen musíme nejdřív zkonstruovat novou vesmírnou loď. Dost velkou na to, abychom se tam vešli oba. Až bude hotová, vyrazíme spolu na jeho rodnou planetu. Nachází se mezi Uranem a Plutem. O Plutu vám něco řeknu: Není to planeta. Vědci se nejprve spletli a pak to opravili. Je to ve skutečnosti hvězda. Profesor Neptun si mi nedávno stěžoval, že je tam prý strašlivá zima.

Kapitola druhá

Dnes je mi devět let, dva měsíce a čtyři dny a rodiče říkají, že jsem se prý narodil mámě jako všichni ostatní. Jsem tedy člověk a pocházím ze Země. Nevím, ještě o tom budu bádát. Ale je pravda, že jsem trochu jiný. Přesněji, můj mozek funguje jinak. Věci, které jsou pro ostatní těžké, jsou pro mě snadné a naopak. Tak jsem se jednoho dne, když mi bylo osm let a 133 dní, naučil názvy všech souhvězdí. Nedělalo mi to žádné potíže. O moc těžší pro mě ale bylo zapamatovat si, kudy se jde ze školní šatny do mé třídy a na které hodiny se stěhujeme do jiné učebny. Zvládnout cestu do jídelny na oběd po chodbě plné spolužáků, kteří běhají, křičí a někdy se i perou, je pro můj mozek asi nejtěžší. Špatně snáším hluk a zmatek, občas se mi z něj udělá úplně zle. Taky vůbec nerozumím vtipům, příslovím nebo přirovnáním, dokud mi je někdo pořádně nevysvětlí. A když dostanu strach nebo mám velkou radost, divně se mi třepou ruce. A neumím se dívat lidem do očí. Dospělí tomu říkají, že mám autismus.

Vítejte v mém pozemském domově! Tady je můj pokoj, hned vedle ložnice mámy a táty. Vlevo mám postel a poličku, u okna je psací stůl. Po pravé ruce můžete vidět řady aut. Stojí tam už od 13. června. Mám rád, když jsou všechna autíčka v řadě, kdyby mi je

někdo naházel do krabice, mrzelo by mě to. Mít věci srovnané tak, jak potřebujeme, je pro nás mimozemšťany totiž důležité. Hvězdy jsou přece taky pořád na svých místech. Sice se ve skutečnosti pohybují, ale tak pomalu, že to lidským zrakem nepoznáte. A navíc i jejich pohyb má svá přesná pravidla, která žádná hvězda nikdy neporuší.

Mimochodem, nad hlavami vidíte moji hvězdnou oblohu. Vyrobil mi ji táta podle toho, jak jsem mu nakreslil, kam která hvězda patří. A tady je sbírka dalekohledů. Například tenhle je nejstarší – taková dětská hračka, kterou jsem dostal v restauraci, kam chodíme na hranolky. Tento je nejmenší. Je to vlastně divadelní kukátko. A tímhle velikým, který se jmenuje Lunar, uvidíme nejdál – zvětšuje až 175×, takže s ním můžeme pozorovat i krátery na Měsíci. Ale nesmím ho nosit jinam než na balkon, aby se nerozbil. Byl totiž hodně drahý. Dostal jsem jej k devátým narozeninám.

Kapitola třetí

Předtím než jsem začal chodit do školy, jsem byl opravdu přesvědčený, že jsem mimozemšťan, a tak jsem se tady na Zemi často něčeho bál. Připadalo mi taky, že spoustu věcí neumím a nedokážu je zvládnout. Naštěstí se potom zjistilo, že to není pravda. Můžu se naučit všechno jako ostatní, jen to jde někdy těžko. Ostatně – kdybyste vy byli na Neptunu, to byste koukali, jak by pro vás bylo náročné tam třeba chodit nebo běhat!

Máma mi jednou ukázala fotky z porodnice, na kterých bylo vidět, že jsem přišel na svět úplně stejně jako ostatní miminka. Takže neexistovala žádná kosmická loď, které došlo palivo, a nouzově přistála u nás na zahradě? Jenom kočárek, spousta barevných miminkovských hraček, plínky a modrý dudlík s kachničkou? To nevím, ale vypátrám to. Ten dudlík si pamatuju. Měl jsem ho hodně rád a dlouho jsem jej nosil všude s sebou. Potom se ale úplně rozpadl a místo něj se mnou začal chodit profesor Neptun. Teď odpočívá, ale za chvíli se vám určitě představí sám.

Jakmile jsem povyrostl, začali si moji rodiče a vůbec všichni kolem všimnout, že se chovám jinak než ostatní děti. Táta mi vyprávěl, že prý jsem dlouho nerozuměl lidské řeči, a tak jsem pořád jen křičel a nikdo nemohl přijít na to, co mě trápí. Dokázal jsem to totiž skvěle zamaskovat tím, že jsem hodně opakoval slova po ostatních, i když jsem jim nerozuměl. Zeptali se na to tenkrát paní doktorky a ta nás poslala na speciální vyšetření. No, a tam zjistili, že mám PAS – to znamená poruchu autistického spektra. Takže jsem autista.

Někdy se o nás autistech říká, že autismem trpíme. Já jsem si zatím nevšiml, že bych nějak trpěl. Totiž vlastně jednou jsem trpěl